

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Müslüman'ın Hayattaki Gâyesi

Tâat ayı, Kur'ân ayı ve İslâmî zaferlerin ayı olan Mübârek Ramazan ayınızı en içten dileklerimiz ile kutluyor ve bazı hatırlatmalar da bulunmak istiyoruz: el-Mevlâ Te'alâ'dan, bu ayınızı sizler için mübârek kılmasını, savmlarını ve kıyâmlarınızı katında makbul kılmasını ve İslâmî Ümmet'i bir sonraki Ramazan'a, devletlerine kavuşmuş, kelimelerini birlemiş ve topraklarını birleştirmiş bir halde ulaştırmasını niyâz ediyoruz. Bu vesileyle sizlere bazı şer'î meseleleri hatırlatmak istiyoruz, çünkü Allahu Te'alâ şöyle buyurmaktadır: **"Hatırlat! Şüphesiz ki hatırlatma, mü'minlere fayda verir."** [ez-Zâriyât 55]

Ey Kardeşler! Muhakkak ki sizler Ramazan'da, Allah'a, Allah'ın evleri olan mescitlere yöneliyor, O'nun rızâsı için yiyeceklerinizi, içeceklerinizi, hoşlandıklarınızı ve şehvetlerinizi terk ediyorsunuz. Zîra sizler, bir abes uğruna, boşu boşuna yaratılmadığınıza, yemek-içmekten daha yüce bir gâye için yaratıldığınıza inanmış bulunuyorsunuz. İnanıyorsunuz ki sizler Allah'a kulluk için yaratılmışsınızdır.

Ey Kardeşler! Gerçekten de nefsânî arzular ve istekler, dünya hayatında yaşam sürmenin gereklerinden olsa da, tüm bunlardan Allah için vazgeçiyor olmanız, bu dünya hayatı için yaratılmadığınıza imân ettiğinize kât'î bir delâlet ile delâlet etmektedir. Çünkü sizler, dünyanın çoğu metânı, sırf bunları terk eden Rabbinizi râzı etmek için terk ettiniz. Bu da demektir ki dünya bir gâye değildir, bilakis içerisinden geçip Âhiret'e ulaştığımız bir geçittir. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur: **وَالْبَغْيُ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا**

"Allah'ın sana verdiklerinde Âhiret yurdunun peşine düş, ama dünyadan da nasîbini unutma!" [el-Kasas 77] Ve şöyle buyurmuştur: **وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ** **"Dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlenceden ibarettir. İttikâ edenler için Âhiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Hâla akletmeyecek misiniz?"** [el-En'âm 32] Ve şöyle buyurmuştur: **وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا**

"Onlar dünya hayatıyla şımardılar. Oysa Âhiret'in yanında dünya hayatı, geçici bir metâdan başka bir şey değildir." [er-Ra'd 26] Ve şöyle buyurmuştur: **مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ**

"Her kim, (yalnız) dünya hayatını ve ziynetini isterse, işlerinin karşılığını orada onlara tastamam veririz ve orada onlar hiçbir ziyâna da uğratılmazlar. İşte onlar, Âhiret'te kendileri için ateşten başka hiçbir şeyleri olmayan kimselerdir, (dünyada) yaptıkları da boşa gitmiştir ve (zaten) yapmakta oldukları şeyler de bâtıldır." [Hâd 15-16]

Ve şöyle buyurmuştur: **فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ** **"Artık her kim azmış ve dünya hayatını (Âhiret'e) tercih etmiş ise, şüphesiz Cehennem (onun için) tek barınaktır. Artık her kim de Rabbinin makamından korkmuş ve nefsinin hevâdan (kötü arzulardan) neyhetmiş ise, şüphesiz Cennet de (onun için) tek barınaktır."** [en-Nâziât 37-41]

İşte bu âyetler ve benzerleri, mü'min için asıl olanın Âhiret'i arzulaması ve onu kalıcı dâr olarak görmesi olduğuna ve dünyaya Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in baktığı gibi sadece Âhiret'in geçidi vasfıyla bakması gerektiğine delâlet etmektedir. Zîra Aleyhi's Salâtu ve's Selâm şöyle buyurmuştur: **كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ**

"Bu dünyada, bir garipmişsin yahut yoldan geçenmişsin gibi ol!" [el-Buhârî] Ve şöyle buyurmuştur: **لو كانت الدنيا تزن عند الله تعالى جناح بعوضة ما سقى كافراً منها شربة ماء** **"Eğer bu dünyanın, Allahu Te'alâ katında bir sineğin kanadı kadar ağırlığı (değeri) olsaydı, bir kâfire bir yudum su dahi içirmezdi."** [et-Tirmizî]

Ve şöyle buyurmuştur: **لموضع سوط أحدكم في الجنة خير من الدنيا وما فيها** **"Sizden birinin Cennet'te bir kamçı kadar yerinin olması, dünyadan ve içindekilerden muhakkak daha hayırlıdır."** [el-Buhârî] Bu nâsslardan başka, Müslümanın, ne dünya, ne metâ, ne de ziyneti için değil, bilakis Âhiret için yaşaması gerektiğini vurgulayan nice nâsslara vardır.

Mâdem ki Müslümanın dünyaya bakış açısında asıl olan budur, o halde dünya metâ ve çıkarları, herhangi bir fiile kalkışmada yada herhangi bir fiilden çekinmede ölçüt olamaz. Yani Müslüman nezdinde bunlar, amellerin mikyâsı olamaz. Çünkü Müslüman bunlar için yaşamaz. Dolayısıyla insan nezdinde amellerin mikyâsı, uğradığı yaşadığı hususlar ile sıkı sıkıya irtibatlıdır. İdeal yaşam tarzı olarak kendisini gösteren Batı'nın egemen olduğu bu çağımızda, Batı'nın ideolojisi olarak Liberal Kapitalizm sırf bu dünya

için yaşamayı telkin etmektedir. Bundan ötürü dünyayı ve içindekileri, amellerin mikyâsı haline getirmekte, edindiği menfaat miktarınca bir fiili yapmakta yada o fiilden kaçınmaktadır. Buna benzer şekilde olan Kârûn ve onun hakkında fitneye düşenlerin durumunu Rabbimiz [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle haber vermektedir: **فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ**

“Derken Kârûn, ihtişamı içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzulayanlar dediler ki: Keşke Karun’a verilenin benzeri bizim de olsaydı, doğrusu o çok şanslı!” [el-Kasas 79] Âyetin devâmı ise, Kârûn ve malı hakkında fitneye düşmeyen mü’minlerin durumunu haber vermektedir: **وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ**

“Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise dediler ki: Yazıklar olsun size! İman edip sâlih amel işleyenler için Allah’ın sevâbı daha hayırlıdır. Ona da sabredenler dışında hiç kimse erişemez.” [el-Kasas 80] Dolayısıyla Müslüman, Âhiret’i kalpten arzulayarak ve Cennet’e kavuşup Cehennem’de kurtulmayı ümit ederek gâyesi Allah’ı râzı etmek olduğu halde yaşar.

Muhakkak ki Allah’ı râzı etmek ve O’na kulluk etmek için yaşayan Müslüman, O’nu râzı eden şeyleri yapar ve O’nu öfkeliendiren şeylerden kaçınır. Yani Allah’ın emirlerine ve nehiyelerine sınıksız bağlı olur. Bir diğer ifadeyle, amellerinin mikyâsı, İslâmî Şeriat’te sâbit bulunan helâl ve haram olur. Rasûlullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur: **“الْحَالِلُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَالْحَرَامُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ”** [et-Tirmizî]

“Allah’ın, Nebîsinin lisânı üzere helâl kıldıkları, Kıyâmet’in kıyâmına kadar helâldir ve Allah’ın, Nebîsinin lisânı üzere haram kıldıkları da, Kıyâmet’in kıyâmına kadar haramdır.” [ed-Dârimî] Kezâ Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur: **وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السُّنْتُكُمُ الْكُذْبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَقْتُرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ لَا يَفْلَحُونَ**

“Dillerinizin uydurduğu yalana dayanarak “Bu helâldir, şu da haramdır” demeyin. Aksi halde Allah’a karşı yalan iftirâ etmiş olursunuz. Kuşkusuz Allah’a karşı yalan iftirâ edenler asla iflâh olmazlar.” [en-Nahl 116]

Dolayısıyla mevkisi ne kadar yüksek olursa olsun veya ilmi ne kadar büyük olursa olsun, hiçbir kimsenin kendince helâl kılma veya haram kılma hakkı yoktur. Kezâ hiçbir kimsenin maslahat gerekçesi ile Allah’ın emirlerine veya nehiyelerine muhâlefet ederek herhangi bir işin yapılmasını helâl kılmaya veya haram kılmaya da hakkı yoktur. **Çünkü Müslüman’ın gerçek maslahatı, kendisine ibâdet ve itâat etmek üzere yaratıldığımız Allah Subhânehu’nun rızâsındadır.**

Ey Kardeşler! Allah’ı râzı etmek için bu ayınızda dünya metândan bir kısmını nasıl terk ediyorsanız, aynı şekilde mükellef olduğunuz tüm emirlere de öyle sarılmanız gerekir. Çünkü hepsinin kaynağı da tektir, onları Şeriat kılan da tektir. Nitekim salâhı ve siyâmı emreden de Allah’tır, Şeriat’ı ile yönetilmeyi ve tatbiki için çalışılmasını emreden de Allah’tır. Masiyetleri ve cürümleri neyheden de Allah’tır, tâğuta muhâkeme olmayı ve ona bağlanmayı neyheden de Allah’tır. O halde bu kerîm ayda iken hepimize düşen; kendimizi Allah’a hayır ile arzetmemiz, siyâm ile, salâh ile, Şeriat’ını hâkim kılmak ve Müslümanların beldelerini birleştirmek için çalışmak ile Allah’a itaat ve kulluk etmemizdir. Kezâ Küfür nizâmlarına rızâ göstermekten veya uygulanmalarına katkıda bulunmaktan veya milliyetçilik, ırkçılık, vatancılık, bölgecilik, mezhepçilik gibi tüm yeni tür câhiliye nâralarına kapılmak ve bu asrın çağdaş tâğutlarına boyun bükme gibi münkerlerden ve masiyetlerden kaçınmamızdır. Tüm bunların Ümmet’e hiçbir hayrı, faydası ve iyiliği yoktur. Bilakis bunlar ile beraber olanlar, bunlara katkıda bulunanlar, bunlara boyun bükkenler Kıyâmet Günü, o dehşetli Hesap Günü hepsinden kaçacaklardır. O gün kaçmadan, bugün kaçmak gerekmez mi?

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَّبَرَأُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّعُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ **“İşte o zaman (görecekler ki) kendilerine uyulup arkalarından gidilenler, uyanlardan hızla uzaklaşırlar ve (o anda her iki taraf da) azabı görmüş, nihayet aralarındaki bağlar kopup parçalanmıştır.** [166] **(Kötülere) uyanlar şöyle derler: “Ah, keşke bir daha dünyaya geri gitmemiz mümkün olsaydı da, şimdi onların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık!” Böylece Allah onlara, işlerini, pişmanlık ve üzüntü kaynağı olarak gösterir ve onlar artık ateşten çıkamazlar.”** [el-Bakara 166-167]